Dosarul nr. 2i-450-1/22

INSTANȚA DE INSOLVABILITATE

H O T Ă R Â R E
În numele legii

24 martie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Central
În componența:
Președintele ședinței, judecătorul Ceban Alexandru
Grefier Griniuc Dorina

examinând în ședință publică, cererea de chemare în judecată a lichidatorului SRL „TOGRUM COM" – în procedura falimentului, Tatiana Bostan împotriva pârâților Raghimov Maarif și Asgarov Rafaddin, intervenient accesoriu Serviciul Fiscal de Stat privind atragerea la răspundere subsidiară,

c o n s t a t ă:

Argumentele participanților la proces

1. La 18 noiembrie 2024, lichidatorul SRL „TOGRUM COM" – în procedura falimentului, administratorul autorizat Bostan Tatiana, a depus cerere de chemare în judecată împotriva pârâților Raghimov Maarif și Asgarov Rafaddin privind atragerea la răspundere subsidiară.
2. La 19 noiembrie 2024, cererea a fost repartizată în mod automat-aleatoriu judecătorului Judecătoriei Chișinău, sediul Central, Ceban Alexandru.
3. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 02 decembrie 2024, cererea de chemare în judecată a fost admisă spre examinare în procedură contencioasă generală, fiind dispusă expedierea către pârâți a copiei acțiunii și a actelor anexate, precum și acordarea termenului pentru prezentarea referinței și a probelor pe care aceștia și-ar întemeia eventualele obiecții.
4. În motivarea acțiunii, lichidatorul a indicat că creditorul SRL „Molpetgaz-Service" s-a adresat instanței de insolvabilitate cu cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate în privința debitorului SRL „TOGRUM COM".
5. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 19 septembrie 2022, cererea introductivă depusă de creditorul SRL „Molpetgaz-Service" a fost admisă spre examinare, fiind instituită perioada de observație asupra debitorului și desemnată în calitate de administrator provizoriu administratorul autorizat Bostan Tatiana.
6. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central nr. 2i-450/22 din 29 noiembrie 2022, a fost admisă cererea introductivă, s-a intentat procedura de insolvabilitate față de SRL „TOGRUM COM", cu dispunerea procedurii simplificate a falimentului, iar în calitate de lichidator a fost desemnat administratorul autorizat Bostan Tatiana.
7. Prin cererea de chemare în judecată, reclamantul a solicitat atragerea la răspundere subsidiară solidară a pârâților Raghimov Maarif, în calitate de administrator și asociat, și Asgarov Rafaddin, în calitate de asociat, cu încasarea în mod solidar de la aceștia, în contul masei debitoare a SRL „TOGRUM COM", a sumei de 1 204 284,26 lei.

8. În esență, reclamantul a susținut că pârâții se încadrează în cercul persoanelor care pot fi atrase la răspundere subsidiară, întrucât Raghimov Maarif a deținut calitatea de administrator și asociat al SRL „TOGRUM COM”, iar Asgarov Rafaddin a deținut calitatea de asociat al societății.

9. Reclamantul a invocat că, potrivit tabelelor definitive ale creanțelor creditorilor SRL „TOGRUM COM” din 01 februarie 2023 și 31 martie 2023, au fost validate creanțe în mărime totală de 1 204 284,26 lei, inclusiv creanțele Serviciului Fiscal de Stat, SRL „Molpetgaz-Service” și SRL „Combuservice”, în rangurile corespunzătoare.

10. În concret, reclamantul a indicat că au fost validate creanțele Serviciului Fiscal de Stat în sumă de 687 716,16 lei ca creanțe chirografare de rangul III, creanța SRL „Molpetgaz-Service” în sumă de 267 753,45 lei și creanța SRL „Combuservice” în sumă de 3 120,00 lei ca creanțe chirografare de rangul V, precum și creanțele Serviciului Fiscal de Stat în sumă de 242 247,00 lei și ale SRL „Combuservice” în sumă de 3 447,65 lei ca creanțe chirografare de rangul VI.

11. Totodată, lichidatorul a arătat că debitorul nu dispune de masă debitoare care ar putea fi valorificată pentru satisfacerea creanțelor creditorilor, iar răspunsurile obținute de la deținătorii registrelor publice, instituțiile bancare și alte autorități ar confirma lipsa bunurilor imobile, a mijloacelor de transport, a valorilor mobiliare și a altor active urmărite.

12. În drept, reclamantul a invocat, în principal, prevederile art. 27 alin. (3)-(4), art. 247 și art. 248 alin. (1) lit. a), lit. e) și lit. h) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

13. Pe temeiul art. 27 alin. (3)-(4) din Legea insolvabilității, reclamantul a susținut că pârâții nu au transmis administratorului provizoriu/lichidatorului documentele contabile și actele aferente activității debitorului, fapt care ar fi împiedicat identificarea promptă a cauzelor survenirii stării de insolvabilitate.

14. În acest sens, reclamantul a indicat că, în perioada de observație, administratorul provizoriu a expediat la sediul debitorului interpelarea nr. *****din *****, prin care a solicitat transmiterea actelor contabile și a documentelor aferente activității societății, dar corespondența a fost restituită cu mențiunea „nereclamat”.

15. Pe temeiul art. 248 alin. (1) lit. a) din Legea insolvabilității, reclamantul a invocat folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal, făcând trimitere la rulajele bancare ale SRL „TOGRUM COM”, din care ar rezulta extrageri de numerar și transferuri cu destinația „salarii”, „cheltuieli gospodărești”, precum și achitarea unor bilete avia.

16. Pe temeiul art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, reclamantul a susținut că administratorul statutar ar fi ținut o contabilitate fictivă sau contrară prevederilor legii și ar fi contribuit la dispariția documentelor contabile și de constituire. În această privință, reclamantul a făcut trimitere la controlul fiscal efectuat de Serviciul Fiscal de Stat, la actul de control și la decizia asupra cazului de încălcare a legislației fiscale, în baza cărora au fost stabilite obligații fiscale în sarcina debitorului.

17. Pe temeiul art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, reclamantul a susținut că Raghimov Maarif, în calitate de administrator al societății, nu a depus cerere introductivă de intentare a procesului de insolvabilitate în termenul prevăzut de art. 14 din Legea insolvabilității, deși ar fi cunoscut sau trebuia să cunoască starea financiară a societății și incapacitatea acesteia de a-și onora obligațiile scadente.

18. Serviciul Fiscal de Stat, în calitate de intervenient accesoriu, a depus referință prin care a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată.

19. În esență, Serviciul Fiscal de Stat a indicat că, în cadrul procedurii de insolvabilitate, au fost validate creanțele sale în sumă totală de 929 963,16 lei, dintre care 687 716,16 lei creanțe chirografare de rangul III și 242 247,00 lei creanțe chirografare de rangul VI.

20. Intervenientul accesoriu a susținut că obligațiile fiscale menționate s-au format în baza deciziei asupra cazului de încălcare a legislației nr. ***** din ***** și nu au fost onorate de către debitor.

21. Serviciul Fiscal de Stat a mai arătat că debitorul nu dispune de bunuri care ar putea fi valorificate, iar pe conturile bancare lipsesc mijloacele financiare, astfel încât atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ar reprezenta, în opinia sa, unica modalitate efectivă de stingere a creanțelor validate.

22. Intervenientul accesoriu a reiterat temeiurile invocate de reclamant, respectiv art. 248 alin. (1) lit. a), lit. e), lit. h) și art. 27 alin. (4) din Legea insolvabilității, arătând că pârâții ar fi extras mijloace bănești din conturile societății sub pretext de salarii și cheltuieli gospodărești, nu ar fi prezentat actele contabile, iar administratorul statutar nu ar fi depus cererea introductivă de insolvabilitate în termen.

23. Pârâtul Raghimov Maarif a depus obiecții scrise și a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată.

24. În esență, pârâtul a susținut că răspunderea subsidiară prevăzută de art. 248 din Legea insolvabilității nu operează automat în toate cazurile în care pasivul debitorului nu poate fi acoperit, ci numai atunci când se demonstrează, prin probe pertinente și concludente, că persoanele vizate au săvârșit una dintre faptele expres prevăzute de lege, că fapta a fost culpabilă și că aceasta a cauzat apariția, menținerea sau aprofundarea stării de insolvabilitate.

25. Pârâtul a invocat că simpla neprezentare a actelor contabile în cadrul controlului fiscal nu constituie, prin ea însăși, o premisă suficientă pentru obligarea membrilor organelor de conducere la plata pasivului debitorului. Acesta a susținut că nu a fost informat corespunzător despre efectuarea controlului fiscal, că adresa electronică utilizată de Serviciul Fiscal de Stat nu i-ar aparține și că ulterior a solicitat repetarea controlului fiscal, declarând disponibilitatea de a prezenta actele contabile relevante.

26. Totodată, pârâtul a susținut că reclamantul și intervenientul accesoriu nu au prezentat probe suficiente pentru a demonstra existența unei contabilități fictive, folosirea bunurilor debitorului în interes personal, dispariția actelor contabile sau legătura cauzală dintre faptele imputate și insolvabilitatea debitorului.

27. Pârâtul a mai invocat că SRL „TOGRUM COM” nu deținea active imobile ori bunuri proprii importante, ci presta servicii, iar generatoarele la care s-a făcut referire în cadrul cauzei aparțineau clienților, nu societății. De asemenea, a susținut că actele contabile nu au dispărut și că poate prezenta documentele de care dispune.

Poziția părților în ședința de judecată

28. În ședința de judecată din 16 martie 2026 s-au prezentat reprezentantul reclamantului, avocatul Croitoru Liviu, și pârâtul Raghimov Maarif, fiind asigurată traducerea prin traducătorul Abacumova Irina.

29. Reprezentantul reclamantului a susținut cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea acesteia.

30. Pârâtul Raghimov Maarif nu a recunoscut acțiunea și a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată. Acesta a depus obiecții scrise și a formulat un demers privind obligarea efectuării unui control fiscal repetat.

31. Instanța, prin încheiere protocolară motivată, a respins demersul privind efectuarea controlului fiscal repetat, reținând că prin acesta se critică legalitatea actelor controlului fiscal, dar actele fiscale anterioare nu au fost contestate în modul prevăzut de lege.

Aprecierea instanței

32. Audiind participanții prezenți, examinând materialele cauzei, verificând argumentele expuse în cererea de chemare în judecată, în referința intervenientului accesoriu Serviciul Fiscal de Stat, în obiecțiile scrise ale pârâtului Raghimov Maarif, precum și apreciind probele administrate prin prisma cadrului legal aplicabil, instanța de insolvabilitate ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

33. Potrivit art. 239 CPC, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. În conformitate cu art. 240 CPC, la deliberarea hotărârii, instanța apreciază probele, determină circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, stabilește raportul juridic dintre părți, legea aplicabilă și adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate.

34. În contextul legal menționat mai sus, instanța reține că răspunderea subsidiară reglementată de art. 248 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 are caracter special și excepțional. Aceasta nu poate fi aplicată prin simpla raportare la existența procedurii de insolvabilitate, la lipsa masei debitoare ori la existența unor creanțe validate.

35. Această formă de răspundere nu reprezintă o garanție legală generală pentru recuperarea creanțelor creditorilor în procedura falimentului și nici un mecanism automat de transferare a pasivului societății insolvabile asupra administratorului, asociatului sau altei persoane afiliate debitorului.

36. Pentru admiterea unei asemenea acțiuni, reclamantul trebuie să demonstreze cumulativ calitatea persoanei chemate în judecată, existența unei fapte concrete dintre cele prevăzute de art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, vinovăția, prejudiciul imputabil și legătura de cauzalitate dintre conduita imputată și apariția ori agravarea stării de insolvabilitate.

37. În această ordine de idei, simpla existență a pasivului validat în sumă de 1 204 284,26 lei și lipsa bunurilor suficiente în masa debitoare nu sunt suficiente pentru atragerea la răspundere subsidiară a pârâților Raghimov Maarif și Asgarov Rafaddin.

38. Această abordare este compatibilă și cu orientarea practicii recente a Curții de Apel Centru în materia răspunderii subsidiare, în care s-a reținut că existența creanțelor fiscale validate, lipsa masei debitoare, calitatea de administrator sau asociat și invocarea generică a art. 248 din Legea insolvabilității nu sunt suficiente, în lipsa unei demonstrații concrete a faptei ilicite, a culpei și a legăturii cauzale. Instanța valorifică această practică doar ca reper de coerență jurisprudențială, soluția fiind întemeiată pe probele administrate în prezenta cauză.

39. Instanța constată că Raghimov Maarif a deținut calitatea de administrator al SRL „TOGRUM COM", iar această calitate îl plasează, în principiu, în cercul persoanelor care pot fi vizate de art. 247 și art. 248 din Legea insolvabilității. Totuși, calitatea de administrator nu substituie proba faptei ilicite, a culpei și a raportului de cauzalitate.

40. În privința pârâtului Asgarov Rafaddin, reclamantul a invocat, în principal, calitatea acestuia de asociat al SRL „TOGRUM COM". Or, simpla calitate de asociat nu este suficientă pentru antrenarea răspunderii subsidiare. Pentru aceasta, era necesar să se demonstreze că pârâtul a exercitat efectiv atribuții de conducere, a dat indicații obligatorii debitorului, a influențat în mod real conduita societății ori a săvârșit personal una dintre faptele prevăzute de art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității.

41. O asemenea probă nu a fost prezentată. Nu s-a demonstrat că Asgarov Rafaddin ar fi administrat de fapt societatea, că ar fi avut acces efectiv la contabilitatea debitorului, că ar fi

dispus operațiuni bancare concrete, că ar fi emis instrucțiuni obligatorii pentru administrator ori că ar fi participat nemijlocit la conduita imputată prin cererea de chemare în judecată. Prin urmare, în privința acestuia, calitatea de asociat rămâne un element formal, insuficient pentru angajarea răspunderii patrimoniale subsidiare.

42. Referitor la temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. a) din Legea insolvabilității, reclamantul a invocat folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal, făcând trimitere la rulajele bancare, extrageri de numerar, plăți cu destinația „salarii", „cheltuieli gospodărești" și alte operațiuni efectuate din conturile societății.

43. Instanța reține că rulajele bancare pot constitui un element de analiză financiară, dar nu demonstrează, prin simpla lor existență, folosirea mijloacelor bănești ale debitorului în interes personal.

44. Pentru reținerea acestui temei, reclamantul trebuia să individualizeze operațiunile pretins ilicite, beneficiarul real al sumelor, lipsa contraprestației, caracterul personal al destinației și modul concret în care aceste operațiuni au cauzat ori au aprofundat starea de insolvabilitate.

45. La caz, nu a fost prezentată o analiză contabilă completă care să stabilească, pentru fiecare operațiune imputată, caracterul nejustificat, destinația reală și legătura directă cu pasivul solicitat spre încasare. Mențiunile bancare generale, inclusiv cele referitoare la salarii, cheltuieli gospodărești ori alte plăți curente, nu pot fi transformate automat în prezumții de fraudă sau de folosire personală a bunurilor debitorului.

46. Mai mult, reclamantul nu a demonstrat că eventualele operațiuni indicate au cauzat insolvabilitatea debitorului în cuantumul întregului pasiv validat. Or, răspunderea subsidiară nu poate fi angajată pentru întreaga sumă de 1 204 284,26 lei în lipsa unei corelații clare între operațiunea concretă, persoana care ar fi beneficiat de aceasta și prejudiciul efectiv cauzat masei credale.

47. Prin urmare, temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. a) din Legea insolvabilității nu a fost probat.

48. Referitor la temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, reclamantul și intervenientul accesoriu Serviciul Fiscal de Stat au invocat ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile și de constituire.

49. Instanța reține că obligația de ținere, păstrare și prezentare a documentelor contabile este o obligație legală importantă, iar încălcarea acesteia poate genera consecințe juridice distincte, inclusiv fiscale, contravenționale, penale sau patrimoniale, în condițiile legii.

50. Totuși, pentru aplicarea art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, nu este suficientă invocarea unor deficiențe contabile, a neprezentării unor documente sau a existenței unei decizii fiscale. Este necesar să se demonstreze că persoana chemată în judecată a ținut efectiv o contabilitate fictivă sau contrară legii ori a contribuit la dispariția documentelor contabile, dar și că această conduită a cauzat insolvabilitatea debitorului.

51. Actul de control fiscal și decizia asupra cazului de încălcare a legislației fiscale sunt relevante pentru stabilirea obligațiilor fiscale ale debitorului. Aceste acte stabilesc existența unor obligații fiscale în sarcina SRL „TOGRUM COM", dar nu stabilesc, cu autoritate pentru prezenta cauză, că Raghimov Maarif sau Asgarov Rafaddin au cauzat insolvabilitatea debitorului prin una dintre faptele prevăzute de art. 248 din Legea insolvabilității.

52. Instanța nu reexaminează, în prezenta cauză, legalitatea actelor fiscale și nici nu substituie procedura specială de contestare a acestora. Totuși, existența unei creanțe fiscale validate ori a unei decizii fiscale necontestate nu echivalează automat cu dovada că administratorul sau

asociatul au cauzat insolvabilitatea societății prin contabilitate fictivă, prin contabilitate contrară legii sau prin dispariția documentelor contabile.

53. Reclamantul nu a individualizat suficient ce documente concrete ar fi dispărut, cine le-a deținut, cine a contribuit la dispariția lor, ce operațiuni au fost ascunse prin lipsa acestor documente și cum anume această lipsă a generat pasivul total solicitat spre încasare.

54. În ceea ce privește neprezentarea actelor către administratorul provizoriu ori lichidator, instanța reține că acest aspect trebuie analizat distinct prin prisma art. 27 alin. (4) din Legea insolvabilității.

55. Instanța reține că art. 27 alin. (4) din Legea insolvabilității nu poate fi interpretat ca instituind o prezumție absolută că întregul pasiv validat al debitorului a fost cauzat prin nepredarea documentelor contabile. Chiar dacă nepredarea documentelor poate atrage consecințe juridice distincte, inclusiv patrimoniale, reclamantul rămâne ținut să demonstreze care anume consecință patrimonială a fost generată de această conduită, care este întinderea prejudiciului imputabil și în ce mod nepredarea documentelor a determinat apariția ori agravarea insolvabilității.

56. Or, în prezenta cauză, pasivul solicitat spre încasare este format, în principal, din creanțe fiscale și comerciale anterioare, dar reclamantul nu a demonstrat că suma de 1 204 284,26 lei reprezintă consecința directă a nepredării documentelor contabile. Neexecutarea obligației de predare a actelor poate explica dificultatea lichidatorului de a reconstitui unele operațiuni ale debitorului, dar nu dovedește, prin ea însăși, că întregul pasiv validat a fost cauzat de pârâți.

57. În privința pârâtului Asgarov Rafaddin, instanța reține suplimentar că reclamantul nu a demonstrat că acesta ar fi avut atribuții efective de ținere, păstrare sau predare a contabilității societății ori că ar fi participat la administrarea curentă a debitorului.

58. Prin urmare, nici temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității și nici invocarea art. 27 alin. (4) din aceeași lege nu au fost probate în măsura necesară pentru admiterea acțiunii.

59. Referitor la temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, reclamantul a invocat nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14 din Legea insolvabilității.

60. Instanța reține că acest temei are o configurație juridică distinctă. Nedepunerea cererii introductive nu generează, prin ea însăși, starea de insolvabilitate, ci presupune existența anterioară a acesteia. De aceea, pentru angajarea răspunderii subsidiare în temeiul art. 248 alin. (1) lit. h), trebuie stabilite concret data certă a survenirii temeiului de insolvabilitate, data expirării termenului legal de depunere a cererii introductive, obligațiile apărute după expirarea acestui termen și legătura cauzală directă dintre omisiunea administratorului și majorarea pasivului.

61. Această abordare este confirmată și de practica recentă a Curții de Apel Centru, în care s-a reținut că nedepunerea cererii introductive nu permite punerea automată în sarcina administratorului a întregului pasiv istoric al debitorului. Pentru aplicarea acestui temei, nu este suficientă existența unei datorii fiscale, a penalităților ori faptul că procedura de insolvabilitate a fost intentată la cererea unui creditor, ci este necesară probarea momentului stării de insolvabilitate și a obligațiilor născute ulterior expirării termenului legal.

62. La caz, reclamantul nu a demonstrat data exactă la care SRL „TOGRUM COM” a intrat în incapacitate de plată. De asemenea, nu a identificat termenul-limită concret până la care administratorul ar fi trebuit să depună cererea introductivă și nu a delimitat obligațiile apărute după expirarea acestui termen de obligațiile anterioare.

63. Instanța constată că reclamantul a solicitat atragerea pârâților la răspundere pentru întregul pasiv validat, fără a arăta care parte din acest pasiv ar fi fost generată exclusiv de omisiunea administratorului de a depune cererea introductivă în termen.

64. Or, această delimitare este esențială. Răspunderea pentru nedepunerea cererii introductive nu poate fi extinsă automat asupra tuturor creanțelor validate în procedura de insolvabilitate, indiferent de momentul apariției lor.

65. Simpla împrejurare că procesul de insolvabilitate a fost intentat la cererea creditorului SRL „Molpetgaz-Service" nu demonstrează, prin ea însăși, că administratorul Raghimov Maarif a cauzat pasivul debitorului prin nedepunerea cererii introductive. La fel, validarea creanței Serviciului Fiscal de Stat și existența majorărilor ori penalităților fiscale nu demonstrează automat legătura cauzală dintre omisiunea imputată și prejudiciul solicitat.

66. Prin urmare, nici temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității nu a fost probat.

67. Instanța respinge și argumentul intervenientului accesoriu potrivit căruia prezența unui indiciu dintre temeiurile prevăzute de art. 248 din Legea insolvabilității ar fi suficientă pentru angajarea răspunderii subsidiare. Un indiciu poate justifica formularea unei acțiuni și administrarea probelor, dar nu poate substitui proba judiciară a condițiilor răspunderii civile speciale.

68. În prezenta cauză, argumentele reclamantului și ale intervenientului accesoriu se întemeiază, în principal, pe existența creanțelor validate, lipsa masei debitoare, constatările fiscale și calitatea pârâților în raport cu societatea debitoare. Aceste elemente, analizate separat sau împreună, nu demonstrează însă că Raghimov Maarif și Asgarov Rafaddin au cauzat insolvabilitatea SRL „TOGRUM COM" prin faptele concrete prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. a), lit. e) sau lit. h) din Legea insolvabilității.

69. Instanța subliniază că respingerea prezentei acțiuni nu echivalează cu infirmarea creanțelor validate în procedura de insolvabilitate și nici cu anularea efectelor actelor fiscale. Obiectul cauzei este strict verificarea condițiilor atragerii la răspundere subsidiară a pârâților, în limitele pretențiilor formulate și ale probelor administrate.

70. În lipsa unei probe concludente privind fapta ilicită concretă, vinovăția, prejudiciul imputabil și legătura cauzală dintre conduita pârâților și apariția ori agravarea stării de insolvabilitate, instanța nu poate transfera asupra pârâților pasivul debitorului insolvabil.

71. Prin urmare, instanța constată că nu sunt întrunite condițiile legale pentru atragerea la răspundere subsidiară a pârâților Raghimov Maarif și Asgarov Rafaddin, motiv pentru care cererea de chemare în judecată urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

72. În conformitate cu prevederile art. 248 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012 și art. art. 238-241 CPC, instanța de insolvabilitate,

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge cererea de chemare în judecată a lichidatorului SRL „TOGRUM COM" – în procedura falimentului, Tatiana Bostan împotriva pârâților Raghimov Maarif și Asgarov Rafaddin, intervenient accesoriu Serviciul Fiscal de Stat privind atragerea la răspundere subsidiară.

Hotărîrea este definitivă şi executorie din momentul pronunțării, dar poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile.

Președintele ședinței, judecătorul Ceban Alexandru